

Kråkstaflon får besök av Frösö SPF. 2025-03-25

Den 25 mars samlades vi som vanligt utanför COOP Frösön, denna gång 30 vandringssugna pensionärer. Vi skulle nu besöka den f.d Fideikommissen Kråkstaflon. Dagen började med en bilkolonn ner till Lövtorpet, bara att komma dit är ju en upplevelse, att blicka ner över byn från skogskanten och se den vackra viken, gårdarna och ängarna är i sig själv en upplevelse.

Här började vi vår vandring längs den gamla skogsstigen längs Lövtorpsbäcken, en vandring genom mörk granskog med inslag av storvuxna tallar. Stigen ansluter så småningom till en Bomväg som efter en stunds vandring leder oss till Kråkstaflon.

Kråkstaflons ägare, Lars Askerud, möter upp och ger oss en livfull berättelse om gården och dess historia. Från början bostad till Fältskären på Frösö Läger som påbörjade ett nyodlingsprojekt på gården, en gård bestående av myrmark som dikades och odlades upp, säkert med hjälp av soldater från Frösö Läger. Karl den 14:e Johan, den förste Bernadotten, kom på sin Eriksgata till Frösö Läger.

Kråkstaflon får besök av Frösö SPF. 2025-03-25

Där han fick höra om projektet och imponerades så mycket av detta så han skrev ett Kungabrev där han utsåg gården på 55 ha till Fideikommiss.

Som fideikommiss fick inte gården säljas utan skulle ärvas av äldste sonen, då han inte hade några barn såldes gården på aktion och Lars mormors föräldrar köpte den i mitten på 1800-talet. De ett par, han från Värmland och hon från Brunflo, fortsatte att utveckla gården.

Som fideikommiss fanns både rättigheter och skyldigheter, bl.a fick man bara ta vedbrand ur skogen, inte avverka för avsalu, man hade en viss skattebefrielse och vägrättigheter, mest positivt var att man hade rätt till hjälp med höskörd av soldater från Lägret, alltså en arme med högafflar!

Kråkstaflon är numera inte begränsad till vedbrand utan har nu samma rättigheter som vanliga jordbruk.

Efter Lars berättelse om sin gård, där han är bosatt och fortfar att utveckla, fick vi också historien om Torvbrytningen på Stockeflon med räls, trallor och fabrik. Minnena av denna industri kan ännu ses uppe på flon. Någon vandring dit blev det nu inte.

Nu vandrade vi tillbaka mot Lövtorpet med ett avbrott för fika i en sluttning intill den brusande bäcken. Här kunde vi nu diskutera våra upplevelser av dagen och avnjuta innehållet i våra ryggsäckar.

Vi skingrades nere vid våra bilar, tacksamma för en njutbar och intressant dag. Nästa vandring 8 april uppe i Berge med lite historia om gårdarna.

Text: Lars Gabrielsson

Foto: Majvor Enström